

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΗΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμὲς 100. Ἐξά-
μνη δραχ. 55. Τρίμνην δραχ. 30.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατιμ. 50.
Ἀμερικῆς δολλάρια 3.—Ἀγγλίας καὶ ὅλων ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξάμνην καὶ Τρίμνην ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἔλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδέποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 46ος

Ἀθῆναι, 25 Νοεμβρίου 1939

Ἔτος 61ον.—Ἀριθ. 52

ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΟΙ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ RUDYARD KIPLING

—Συνέχεια ἀπὸ προηγούμε. καὶ τέλος—
"Ἀρχισε νὰ διαβάξῃ τὸν μακρὸν κα-
τάλογο τῶν πνιγμένων τῆς χρονιάς
ἐκείνης, χωρίζοντάς τους σὲ μῆνες.
Τὰ δυστυχήματα τοῦ τελευταίου Σε-
πτέμβρη ἀνέφεραν σχεδὸν μόνον ξέ-
νους ἢ ἀνύπαντρους, μὰ ὥστόσο ἡ
φωνή τοῦ ἀντηχοῦσε μ' ὅλη τὴ δύ-
ναμη μέσα στὴ θρησκευτικὴ σιγή:

«9 Σεπτεμβρίου. — Γολέττα
Φλόρι Ἀντερσον. Ἀπωλέσθη αὐταν-
δρος εἰς τὰς νήσους Τζώρτζ.

«Ρουμπὲν Πίλμαν, πλοίαρχος, 50 ἐ-
τῶν, ἄγαμος. Γκλωστέρ».

«Ἐμὶλ Ὀλσεν, 19 ἐτῶν, ἄγαμος.
Δανία».

«Ὁσκάρ Στάνμπεργκ, 35 ἐτῶν, ἄγα-
μος. Σουηδία».

«Κάρλ Στάνμπεργκ, 28 ἐτῶν. Γκλω-
στερ».

«Πέδρο, ἴσως ἐκ Μαδέρας, ἄγαμος.
Γκλωστέρ».

«Ἰωσήφ Γουέλς, 30 ἐτῶν, ἐξ Ἀγίου
Ἰωάννου, Νέα Γῆ».

—"Ὅχι, ἦταν ἀπὸ τὴν Αὐγούστα!
φώναξε μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὴ μέση τῆς
σάλλας.

— Στὸν Ἀγ. Ἰωάννη ἐπιβιβάσθη-
κε, εἶπε ὁ ἀναγνώστης κοιτάζοντας
νὰ ἰδῇ.

— Τὸ ξέρω, μὰ εἶναι ἀπὸ τὴν Αὐ-
γούστα. Ἦταν ἀνηψιός μου.

Ὁ ἀναγνώστης ἔκανε μὲ τὸ μο-
λύβι του μιὰ διέρθωση στὸ περιθώ-
ριο καὶ ξανάρχισε:

«Εἰς τὴν αὐτὴν γολέτταν: Τσάρλι
Ρίτσι, Λίβερπουλ Νέας Σκωτίας, 33 ἐ-
τῶν, ἄγαμος.

«27 Σεπτεμβρίου. — Ὁρβιν
Ὁλαρντ, 39 ἐτῶν, ἔγγαμος. Ἐπνίγη
ἔξω ἀπὸ τὸ Ἥστερν Πόϊντ».

Τὸ χτύπημα ἦταν δυνατό, γιὰτὶ
μιὰ ἀπὸ τίς χῆρες ἔγειρε στὴν καρέ-
κλα τῆς, σταυρώνοντας καὶ ξεσταυ-
ρώνοντας τὰ χέρια τῆς. Ἡ κυρία
Τσέν, ποὺ ἴσαμε τώρα εἶχε ἀκούσει

μὲ τὰ μάτια διάπλατα, ἔπνιξε ἕνα λυγ-
μό. Ἡ μητέρα τοῦ Ντάν ποὺ καθό-
ταν λίγες καρέκλες παραπέρα, τὴν
ἀκουσε κι' ἔτρεξε κοντά τῆς. Ἡ ἀ-
νάγνωση προχωροῦσε. Ὅταν ἔφτασε
στὸν Γενάρη καὶ στὸν Φλεβάρη τὰ
ναυάγια ἦταν πυκνὰ σὰν τὸ χαλάζι
καὶ οἱ χῆρες ἀνάπνεαν τώρα πιά μό-
νο μὲ σφιγμένα δόντια.

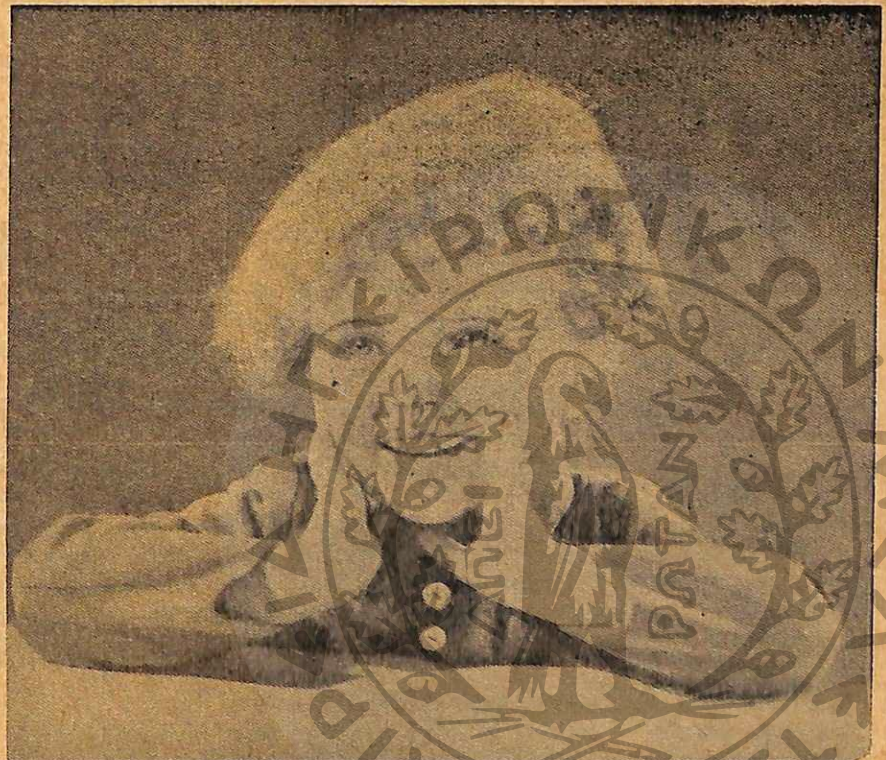
«14 Φεβρουαρίου. — Γολέττα
Χάρν Ράντολφ. Ἀἶσα Μύζι, ἔγγαμος,
32 ἐτῶν. Ἀνηράγη ἀπὸ κύμα».

«23 Φεβρουαρίου. — Γολέττα
Τζίλπερτ Χόπ. Ροβέρτος Μπῆβον 29
ἐτῶν ἐκ Πούπνικο, Νέας Σκωτίας. Ἀ-
πωλέσθη κατὰ τὸ ψάρεμα».

Ἡ γυναίκα τοῦ ὅμως βρισκόταν
μέσ στὴν σάλλα. Ἀκούστηκε μιὰ
πνιγμένη φωνὴ ποὺ κόπηκε σχεδὸν
ἀμέσως καὶ μιὰ νεαρὴ γυναίκα
βγήκε ἔξω τρικλίζοντας. Ὁ Χάρβεϋ
εἶδε ἕνα πόλισμαν ν' ἀνοίγῃ τὴν
πόρτα καὶ νὰ φωνάξῃ ἕνα ἀμάξι.

Ἡ πόρτα ξανάκλεισε ἐξαφανίζον-
τας τὸ λαμπρὸ φωτεινὸ τετράγωνο,
ποὺ σχημάτισε μὲ τὸ ἀνοιγμά τῆς ὁ
ἥλιος στὸ πάτωμα καὶ τὰ μάτια τοῦ

ΠΑΙΔΙΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Μιὰ χαριτωμένη ἑγγλεσοπούλα
Ἀνεκοινώθη ἀπὸ τὸ Δοξασμένο Ἀρωτήρι

Χάρβεϋ γύρισαν πίσω στὸν ἀναγνώστη ἐπάνω στὴν ἐξέδρα καὶ στὸν ἀτελείωτο κατάλογό του :

«19 Ἀ π ρ ι λ ι ο υ.—Γολέττα Μάμι Ντούκλας, ἀπωλέσθη αὐτανδρός εἰς τὸν Μπάγκο.

Καὶ ὁ θλιβερός κατάλογος ἐξακολουθοῦσε ὁλοένα, Ὁ Χάρβεϋ ἐνοιωθετὸ λαϊμό του κλειστὸ καὶ τὸ στομάχι του ἀνακατεμμένο, ὅπως τὴν ἡμέρα ποὺ ἔπεσε ἀπὸ τὸ πλοῖο.

«10 Μ α ῖ ο υ.—Γολέττα Ἐδῶ Ἐμμαστε. Ὁττο Σβέντσον, ἑτῶν 20, ἀγαμός ἀπὸ τὸ Γκλώστερ. Ἀνηράγγη ἀπὸ τὰ κύματα.

Πάλι μιὰ πνιγμένη σπαρακτικὴ φωνὴ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς σάλλας.

— Δὲν ἔπρεπε νὰ ἔρθῃ, δὲν ἔπρεπε! εἶπε ὁ Μεγάλος Τζάκ ξεροθήχοντας γιὰ νὰ κρύψῃ τὴ συγκίνησή του.

— Μὴ μὲ σπρώχνεις, Χάρβεϋ, ἔκανε ὁ Ντάν.

Ὁ Χάρβεϋ ἄκουσε τὴ φωνή, μὰ τὸ ὑπόλοιπο δὲν ἦταν γι' αὐτὸν παρὰ ἓνα ζοφερὸ σκοτάδι, ποὺ τὸ ἐσχίζαν κάτι πύρινοι δίσκοι. Ὁ Ντίσκο ἐσκυψε πρὸς τὰ ἔμπροσθ γιὰ νὰ μιλήσῃ τῆς γυναίκας του ποὺ βρισκόταν καθισμένη μὲ τὸ ἓνα χέρι τῆς περασμένο γύρω ἀπὸ τὴ μέση τῆς κυρίας Τσέϋν καὶ μὲ τ' ἄλλο πιάνοντας τὰ χέρια τῆς ποὺ γύρευαν ἀπὸ κάπου νὰ γαντζωθοῦν.

— Σκύψτε τὸ κεφάλι σας. Δὲν εἶναι τίποτε. Θὰ περάσῃ, τῆς ἔλεγε.

— Δὲν μπο-ο-ρῶ! Ἀ-φῆ-στε με! ἔκανε ἡ κυρία Τσέϋν, δίχως νὰ ξέρῃ καλὰ-καλὰ τί λέει.

— Πρέπει, ἔλεγε ἡ κυρία Τρούπ. Τὸ ἀγόρι σας λιποθύμησε. Καμμιά φορά τὸ παθαίνουν, ὅταν βρίσκονται στὴν ἀνάπτυξη. Ἐλάτε νὰ βγοῦμε ἀπ' ἐδῶ. Ἐλάτε, ἡσυχάστε. Ἐλάτε μαζί μου. Μπα, καλὴ μου κυρία, εἴμαστε κι' οἱ δύο μας γυναῖκες καὶ ὑποχρέωσή μας εἶναι νὰ φροντίσουμε τοὺς ἀνδρες μας.

Τὸ πλήρωμα τοῦ Ἐδῶ Ἐμμαστε βγήκε ἔξω σόσσομο σὺν σωματοφυλακῇ καὶ ὁ Χάρβεϋ ποὺ ἔξαπλωσαν σ' ἓνα μπάνκο ἔξω στὸ διάδρομο, ἦταν ἓνας Χάρβεϋ κατακίτρινος καὶ ἔλεεινός.

— Φαίνεται πὼς εἶναι γιὰς τῆς μαμάς του, ἦταν ἡ μόνη παρατήρηση ποὺ ἔκανε ἡ κυρία Τρούπ, καθὼς ἡ μητέρα ἔσκυβε πάνω ἀπὸ τὸ παιδί της.

— Πὼς μπόρεσες νὰ φαντασθῇς πὼς ἦταν δυνατόν ν' ἀντέξῃ σ' ἓνα τέτοιο πράγμα; φώναξε ἡ κυρία Τσέϋν, ἀγανακτισμένη, στὸν ἄνδρα της, ποὺ ὡς ἐκείνη τὴ στιγμή δὲν

εἶχε μιλήσει καθόλου. Ἦταν φρικτὸ! φρικτὸ! Δὲν ἔπρεπε νάρθουμε. Εἶσαι καλύτερα τώρα, ἀγγελέ μου;

Κατὰ βάθος ὅλα αὐτὰ ἔκαναν τὸν Χάρβεϋ νὰ αἰσθάνεται ντροπὴ ἀπερίγραπτη.

— ὦ, μοῦ φαίνεται πὼς εἶμαι ἐντελὼς καλὰ, εἶπε ὁ Χάρβεϋ βάζοντας μεγάλη προσπάθεια γιὰ νὰ σταθῇ στὰ πόδια του. Θὰ μὲ πείραξε τίποτε ποὺ ἔφαγα τὸ πρωί.

— Ὁ καφὲς ἴσως, εἶπε ὁ Τσέϋν, ποὺ τὸ πρόσωπό του δὲν εἶχε ἀλλάξει ὁλότελα ἔκφραση, σὺν νὰ ἦταν σκαλισμένα τὰ χαρακτηριστικά του ἀπάνω σὲ χαλκὸ. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ φύγουμε.

— Μοῦ φαίνεται πὼς θὰ τοῦ ἔκανε περισσότερο καλὸ ἂν κατεβαίναμε στὸ λιμάνι, εἶπε ὁ Ντίσκο. Ἐδῶ πᾶει κανεὶς νὰ σκάσῃ μέσα σὲ δλους αὐτοὺς τοὺς ξένους καὶ ὁ καθαρὸς ἀέρας θὰ ὠφελήσῃ τὸν Χάρβεϋ.

Ὁ Χάρβεϋ δῆλωσε πὼς ποτέ δὲν εἶχε αἰσθανθῇ καλύτερα τὸν ἑαυτό του· μὰ μόνον ὅταν κατέβηκαν κάτω καὶ εἶδε τὸ Ἐδῶ Ἐμμαστε φρεσκοβαμμένο καὶ καθαρισμένο στὴν προβλήτα τοῦ Γούδερμαν, μόνον τότε πέρασε ἡ ἀδιαθεσία του καὶ τὴν καρδιά του πλημύρισε ἓνα περίεργο αἰσθημα ἀπὸ ὑπερηφάνεια ἀνακατεμμένη μὲ βαθειὰ θλίψη. Τοῦ ἐρχόταν νὰ καθίσῃ σ' ἓνα μπάνκο καὶ νὰ κλάψῃ δυνατὰ ἀπὸ τὸν πόνο τοῦ ποὺ ἡ μικρὴ γολέττα θὰ ἔφευγε. Ἡ κυρία Τσέϋν, περπατοῦσε κλαίγοντας ἀδιάκοπα καὶ λέγοντας τὰ πιδ παράξενα πράγματα στὴν κυρία Τρούπ ποὺ τὴ χαϊδολογοῦσε σὺν νὰ ἦταν μικρὸ παιδάκι, σὲ τέτοιο σημεῖο ποὺ ὁ Ντάν, ὁ ὁποῖος εἶχε νὰ ἰδῇ παρόμοια χάδια ἀπὸ ἔξ χρονῶν, ἄρχισε νὰ σφυρίζῃ δυνατὰ.

Ἔτσι τὸ καλὸ πλήρωμα—ὁ Χάρβεϋ ἐνοιωθετὸν ἑαυτό του σὺν νὰ ἦταν ὁ πιδ γέρος θαλασσόλυκος—ἐπήδησε μέσα στὴν γέρικη γολέττα, ἐνῶ ὁ Χάρβεϋ ἔλυνε τὶς πρυμνίες ἀπὸ τοὺς χαλκίδες ποὺ ἦταν δεμένοι. Ὑστερα σπρώχνοντας μὲ τὰ χέρια τοὺς τὸ πέτρινο πεζούλι ἔκαναν τὴ γολέττα νὰ γλυστρήσῃ σ' ὅλο τὸ μάκρος τῆς προκυμίας. Ὁ καθένας εἶχε τὸσα πράγματα νὰ εἰπῇ, ὥστε κανεὶς δὲν εἶπε τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν. Ὁ Χάρβεϋ θύμιζε στὸν Ντάν νὰ προσέχῃ τὶς μπόττες τοῦ μπάρμπα Σάλτερς καὶ τὴν ἄγκυρα τῆς ψαρόδαρκας τοῦ Πέν καὶ ὁ Μεγάλος Τζάκ ἐξόρκιζε τὸν Χάρβεϋ νὰ μὴν ξεχάσῃ τὰ ναυτικὰ μαθήματα ποὺ τοῦ εἶχε δώσει· μὰ τὰ ἀστεία φαίνονταν ἄνοστα μπροστὰ στὶς δύο γυναῖκες καὶ δύσκολα μπορεῖ νὰ κάνη κανεὶς

τὸν εὐθυμο, ὅταν τὸ πράσινο νερὸ ποὺ σὲ χωρίζει ἀπὸ τοὺς φίλους σου γίνεται ὁλοένα φαρδύτερο.

— Ἰσα τὸ φλόκο καὶ τὴ μετζάνα! φώναξε ὁ Ντίσκο πιάνοντας τὸ τιμόνι, καθὼς ἄρχισε νὰ φυσᾷ τὸ ἀεράκι. Θὰ ξαναἰδῶθουμε, Χάρβεϋ. Δὲν ξέρω γιατί, μὰ σὲ σκέπτομαι πολὺ ἔσένα καὶ τοὺς δικούς σου.

Ὑστερα ἡ γολέττα ξεμάκρυνε τόσο, ὥστε δὲν μπόρεσε πιά ν' ἀκούσῃ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον καὶ κάθησαν γιὰ νὰ τὴν ἰδοῦν ποὺ θὰ ἔβγαине ἀπὸ τὸ λιμάνι.

Καὶ ἡ κυρία Τσέϋν ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ πάντα.

— Μπα, καλὴ μου κυρία, εἶπε ἡ κυρία Τρούπ. Εἴμαστε κι' οἱ δύο μας γυναῖκες. Δὲν θὰ σὰς ξαλαφρώσῃ διόλου τὴν καρδιά νὰ κλαίτε ἔτσι. Ἐμένα ποτέ μου δὲν μὲ ἀνακούφισε. Κι' ὅμως ὁ Θεὸς ξέρεῖ ἂν δὲν εἶχα λόγους νὰ κλάψω.

Λίγα χρόνια ἀργότερα, στὴν ἄλλῃ ἀκτὴ τῆς Ἀμερικῆς, ἓνας νέος ἀνέβαινε μέσα στὴν βαρεῖα θαλασσί-νῃ ὁμίχλῃ ἓνα δρόμο ὅπου φυσομανοῦσε ὁ ἄνεμος κι' ὅπου ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά κι' ἀπὸ τὴν ἄλλῃ ὕψωνονταν οἱ πολυτελέστερες βίλλες. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀκριβῶς καθὼς στεκόταν μπροστὰ ἀπὸ μιὰ σιδερένια καγκελόπορτα, ξεπρόβαλε ἓνας ἄλλος νέος καθάλα σὲ ἄλογο—γιὰ χίλια δολλάρια τὸ ἄλογο αὐτὸ θὰ ἦταν πουλημένο χάρισμα. Καὶ νὰ τί εἶπαν μεταξὺ τους :

— Γεῖά σου, Ντάν!

— Γεῖά σου, Χάρβεϋ!

— Τί καλὰ νέα ἔρχεσαι νὰ μοῦ πῆς;

— Ἐ, μοῦ φαίνεται πὼς ὅπου καὶ νᾶναι σὲ τοῦτο τὸ ταξίδι θὰ μὲ κάνουν νὰ φορέσω τὰ γαλόνια τοῦ δευτέρου πλοίαρχου. Καὶ σὺ; Κοντεύεις νὰ ξεμπερδέψῃς τέλος πάντων μ' αὐτὸ τὸ παναθεματισμένο τὸ κολλέγιο;

— Μπα, τραβάει σὲ μάκρος. Γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια τὸ κολλέγιό μου οὔτε νὰ συγκριθῇ δὲν μπορεῖ μὲ τὸ γέρικό μας Ἐδῶ Ἐμμαστε, ὅπως κι' ἂν ἔχῃ ὅμως, πρὶν ἔρθῃ τὸ φθινόπωρο θὰ μῶν γιὰ καλὰ στὴ δουλειά.

— Ἀηλαδὴ στὰ βαπόρια μας.

— Ἐ βέβαια, σὲ τί ἄλλο; Γιὰ περρίμενε λιγάκι ν' ἀπλώσω τὸν γάντζο μου ἐπάνω καὶ νὰ ἰδῇς τί ἔχει νὰ γίνῃ!

— Τὸ περιμένω, εἶπε ὁ Ντάν μ' ἔνα ἀνοικτόκαρδο χαμόγελο, καὶ καθὼς ὁ Χάρβεϋ πῆδησε ἀπὸ τὸ ἄλογο καὶ τὸν ρώτησε ἂν θὰ ἔμπαινε μέσα. Καὶ βέβαια. Γι' αὐτὸ ἦρθα ἄλλωστε ἐδῶ. Μὰ δὲ μοῦ λές, ὁ γιατρός ποῦ

ΡΟΔΟΠΗ Η ΠΑΛΙΑ ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

8.

Ἡ Ροδόπη πείστηκε. Καὶ σὲ λίγο ντυμένη μὲ τὰ ὠραιότερά της φορέματα, μέσα σ' ἓνα κομψὸ καὶ πλούσιο φορεῖο, ποὺ τὸ κρατοῦσαν στοὺς ὤμους τοὺς τέσσερις δούλοι, ξεκινοῦσε γιὰ τὴ Μέμφιδα.

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ βλέπετε, οὔτε σιδηροδρόμοι ὑπῆρχαν, οὔτε αὐτοκίνητα, οὔτε κἂν ἄμαξια. Οἱ φτωχοὶ ταξίδευαν μὲ τὰ πόδια ἢ καβάλλα σὲ κανένα ζῶο κι' οἱ πλούσιοι μὲ φορεῖο. Ὑστερα ἀπὸ κάμποσες ὥρες ἡ Ροδόπη ἦταν στὴν πρωτεύουσα καὶ στὸ παλάτι τοῦ Φαραώ.

Τὴν δέχθηκαν οἱ φρουροὶ ποὺ φύλαγαν τὶς πόρτες κι' ἄμα ἄκουσαν πὼς ἐρχόταν γιὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸ σανδάλι, τὴν ἔμπασαν σὲ μιὰ μεγάλη σάλλα, ὅπου καὶ πολλὰ ἄλλα κορίτσια περιέμεναν τὴ σειρά τους.

Ἐνα-ἓνα ἀπ' αὐτὰ περνοῦσαν μὲ χαρὰ σὲ μιὰν ἄλλῃ αἴθουσα δίπλα καὶ σὲ λίγο ἔφευγαν μὲ λύπη. . . Ὅταν ἦρθε κι' ἡ σειρά τῆς Ροδόπης μπῆκε κι' αὐτὴ στὴν αἴθουσα ἐκεῖνη καὶ βοήθηκε ἀντικρὺ στὸν νέο Φαραώ.

— Καλῶς τὴν, τῆς εἶπε αὐτός. Μήπως γνωρίζεις αὐτὸ τὸ σανδάλι;

Ἀκοῦς ἐκεῖ ποὺ δὲν τὸ γινώριζε ἡ Ροδόπη!...— Μὰ εἶναι τὸ δικό μου! φώναξε. Χτὲς μοῦ τὸ ἔπαξε ἓνας αἰτός!

— Γιὰ φόρεσέ το λοιπὸν νὰ ἰδοῦμε, τῆς λέει ὁ Ψαμμήτιχος.

Ἐνας δούλος φόρεσε τῆς Ροδόπης τὸ σανδάλι, ποὺ φυσικά, τῆς ἦρθε ἴσα-ἴσα.

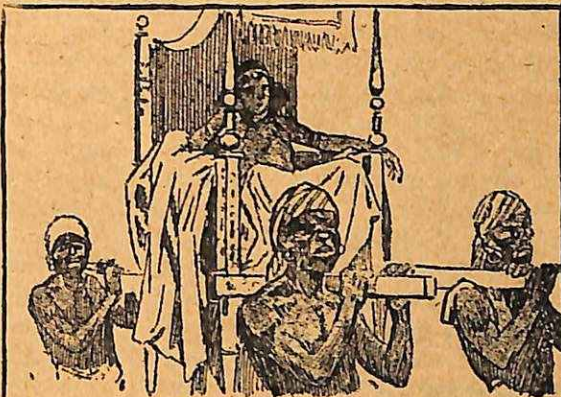
— Ἀ, μπράβο! φώναξε ὁ Φαραώ, ποὺ στεκόταν πίσω της καὶ κοίταξε. Ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ἐκεῖνη ποὺ γυρεύω. Ὁ Θεὸς θέλει νὰ γίνῃς γυναῖκα μου. Καὶ σήμερα κιόλας θὰ γίνουν οἱ γάμοι.

Ὁ Φαραώ τὰ εἶπε αὐτὰ μὲ μεγάλη χαρὰ γιατί ἔξαρχῃς ἡ Ροδόπη τοῦ ἔκαμε τὴν καλύτερη ἐντύπωση καὶ γιὰ τὴν ὁμορφίαν της, καὶ γιὰ τὴ σεμνότητά της καὶ γιὰ τὴ χάρι της καὶ γιὰ τοὺς ὁραίους τῆς τρόπους. Φαίνονταν πραγματικῶς ἄξια νὰ γίνῃ βασίλισσα, κι' ἂν δὲν τῆς ἐρχόταν τὸ σανδάλι, ὁ Ψαμμήτιχος θὰ στενοχωριοῦταν πολὺ.

Οἱ γάμοι λοιπὸν ἐγίναν τὴν ἴδια ἡμέρα—ἢ νὰ ποῦμε καλῶς—

τερα, ἄρχισαν, γιατί βάσταξαν μέρες πολλές. Κι' ἀνόμεσα στοὺς καλεσμένους, μὲ μεγάλη τῆς ἐκπλήξη καὶ χαρὰ, ἡ Ροδόπη εἶδε καὶ τὸν Αἴσωπο. Ὁ παλιὸς της φίλος, ποὺ καθὼς ξέρομε εἶχε φύγει γιὰ περιοδεία, ἔτυχε νὰ βρίσκεται τότε στὴν Αἴγυπτο κι' ὁ Φαραώ, ποὺ εἶχε ἀκούσει γιὰ τὴ σοφία του καὶ γιὰ τοὺς μύθους τοῦ τὸν δεχόταν συχνὰ στὸ παλάτι καὶ τοῦ ἔκανε τιμὲς μεγάλες. Πόσο χάρηκε ὁ γέρος μυθογράφος ξαναβλέποντας τὴ Ροδόπη τόσο εὐτυχισμένη!

— Δὲν σοῦ τὸ ἔλεγα ἐγώ, τῆς εἶπε, πὼς εἶσαι γεννημένη γιὰ μεγάλα; Νά, ποὺ ἔγινες καὶ βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου. Ἐχω νὰ σοῦ δώσω μιὰ πολὺ καλὴ εἰδηση : Πέρασα ἀπ' τὴ Θράκη, ρώτησα γιὰ τοὺς δικούς σου καὶ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ
ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ «ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΩΝ»

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΗΣ

Ἐχω ἓνα τούμπανο μικρό,
Ταραπατάν... ταραπατάν...
Κι' ὅλοι, σὺν τὸν τρολλοχτυπῶ,
Πὼς μὲ κοιτᾶν... πὼς μὲ κοιτᾶν...

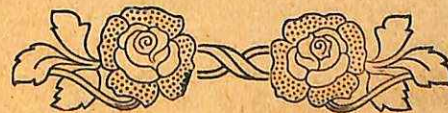
Τρέχω στοὺς δρόμους συντροφιά
Μὲ τὸ στρατό... μὲ τὸ στρατό...
Μὲ ἥλιο γιὰ μὲ συννεφιά
μαζί μ' αὐτὸν περιπατῶ...

Μπροστὰ πηγαίνει ὁ σαλπικιτῆς
—Ταρατατά... Ταρατατά...
Κι' ἐγὼ μπροστὰ τυμπανιστῆς
Κάνω μεγάλο σαματῶ...

— Ἐν-δύο! φωνάζει ὁ λοχαγός...
—Ταραπατάν ταραπατάν...
Κι' ἐγὼ μπροστὰ... σὺν στρατηγός
Νὰ μοῦ μιλήσουν;... δὲν κοιτᾶν...

Κι' ἔχω μιὰ ἐλπίδα στὴν καρδιά
Μιὰ μέρα—Τὰς ἡ ἐπὶ τὰν!
Στὸν πόλεμο μ' ἄλλα παιδιὰ
Δάφνης νὰ δρέψω, παταπάν!...

ΛΙΛΑ ΚΑΡΑΚΑΛΟΥ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ

τούς βοήθα. 'Ο παππούς κι' η γιαγιά σου ζούν κι' είναι πολύ καλά. Να στείλεις να τούς φέρεις εδώ να τούς έξης πιά κοντά σου.

Αυτό έκαμε η Ροδόπη κι' ήταν πολύ ευτυχισμένη που ξαναβρήκε την οικογένειά της. Έζησε πολλά χρόνια βασίλισσα κι' όταν πέθανε, γριά πιά, την έκαμαν κατά τη συνήθεια των Αιγυπτίων, μούμια—δηλαδή τη βαλσάμωσαν—και την έθαψαν στη βασιλική πυραμίδα. Στόν τοίχο του τάφου έγραψαν με ιερογλυφικά και όλη την παράξενη ιστορία της κι' από κει τη μάθαμε και μεις. 'Ισως από την παλιά ιστορία της Ροδόπης βγήκε και τὸ γνωστό παραμύθι της Σταχτοπούτας.

(Τέλος)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΑ

— ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΑΣ JEANNE COLOMB —

[Συνέχεια από τὸ προηγ. και τέλος]

Η Έμορφία κουβέντιαζε ευθυμα με τὸν 'Ιωσήφ ἐνῶ ἀποκοίμιζε ἐπάνω στὰ γόνατά της τὴν μικρή 'Ελένη και ὁ κύρ Πέτρος έκανε στοὺς έργοι τοῦ στρατιωτικὰ γυμνάσια.

— 'Ο καίμενος ὁ γέρο τραγουδιστής, εἶπε ἡ Μαριά, τί καλός! Όταν τώρα κι' ἔξη βδομάδες έμαθα πὼς πέθανε, τὸν ἔκλαψα με τὴν καρδιά μου, μὰ δὲν ἤξερα ἀκόμη πόση εὐγνωμοσύνη τοῦ χρωστοῦσα. 'Ο μπάρμπα Λάμπρος μου έφερε ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφο τοῦ Κατωχωριοῦ, ποὺ μοῦ λέει ὅτι ὁ γέρο τραγουδιστής μοῦ ἄφησε με διαθήκη ὅσα χρηματάκια εἶχε μαζέψει.

— 'Ὅστε, Μαριά μου, ἐσὺ εἶσαι πλούσια τώρα! φώναξε ἡ Έμορφία. Δόξα σοι ὁ Θεός! Σὲ σένα ἄξιζε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον τέτοια εὐτυχία.

— 'Ὅχι δὰ πλούσια και πολύ, εἶπε γελώντας ἡ Μαριά. Πήγα νὰ ρωτήσω τὸ γιατρό, ἀν ἔφταναν τὰ χρήματα γιὰ νὰ κάνω αὐτὸ ποὺ θέλω, γιατί ἐγὼ δὲν εἶμαι καί τόσο δυνατὸς στοὺς λογαριαμούς. Έμαθα λοιπὸν πὼς ὅχι μόνον φτάνουν νὰ διορθώσετε τὸν παλιὸ μύλο και νὰ τὸν κάνετε σὰν καινούργιο και ν' ἀγοράσετε ἐπιπλα, ρούχα και ὅ,τι ἄλλο σὰς χρειάζεται, μὰ θὰ περισσέψουν ἀρκετὰ γιὰ νὰ συντηρηθῇ τε κάμποσον καιρὸς, ὥσπου νὰ μ ποῦν μπροστὰ ὁ δουλειές.

Δὲν θὰ ἔχετε πιά χρέη, γιατί ὁ τοκογλύφος θὰ πληρωθῇ με τὸ οἰκόπεδο τοῦ μεγάλου μύλου. . . ἄ, ὅχι, λησμόνησα! Τὸ οἰκόπεδο τοῦ μεγάλου μύλου δὲν θὰ τὸ δώσετε στὸν Έβραίο. 'Ο γιατρός σκέφθηκε και μοῦ εἶπε πὼς ξέρεи κάποιον ποὺ θὰ τὸ ἀγοράσει σὲ πολλὸ καλύτερη τιμῇ, γιὰ νὰ πληρώσετε τὸ χρέος και νὰ σὰς μείνουν και χρήματα. Αὐτὸς μάλιστα ὁ ἀγοραστής δὲν σκοπεύει νὰ χτίσει πιά μύλο κι' αὐτὸ εἶναι σπουδαῖο γιὰ σὰς γιατί δὲν θὰ ἔχετε συναγωνισμό. . .

— 'Αλλά, αὐτὰ εἶναι δικὰ σου χρήματα, Μαριά! φώναξαν μαζί ὁ κύρ Πέτρος και ἡ Έμορφία.

— Καί τί νὰ τὰ κάνω ἐγὼ; Κι' ἐπειτα, μήπως κι' ἐγὼ δὲν εἶμαι μέσα στὴν οἰκογένεια, δική σας; Δὲν εἶμαι ἡ μητέρα Μαριά, ἡ θεία Μαριά; 'Ὅ,τι εἶναι δικὸ μου εἶναι και δικὸ σας. Όταν θὰ γεράσω και δὲν θὰ μπορῶ πιά νὰ δουλεύω, τὰ παιδιὰ σας δὲν θ' ἀρνηθοῦν νὰ με τρέφουν. Δὲν εἶναι ἀλήθεια, μικρά μου, πὼς θὰ μοῦ δίνετε ψωμὶ όταν δὲν θὰ ἔχω;

— 'Ὅχι, παντεσπάνι θὰ σοῦ δίνουμε! φώναξε ὁ μικρὸς 'Αναστάσης ποὺ τοῦ ἄρεσαν τὰ γλυκὰ περισσότερα ἀπὸ τὸ ψωμί.

— Καί κρέας και κόκκινα αὐγά, και κεράσια κι' ἀπ' ὅλα τὰ καλά! πρόσθεσε ὁ ἀδερφός του, πέφτοντας στὰ γόνατα τῆς Μαριάς, ποὺ τὸν σηκωσε στὴν ἀγκαλιά της με πολλὴ ἀγάπη.

— Ευχαριστῶ, Μαριά μου, εἶπε ὁ 'Ιωσήφ με βαθειὰ συγκίνηση. Δέχομαι τὴν προσφορά σου, μὰ ὅχι γιὰ δῶρο, ἀλλὰ γιὰ δάνειο και σοῦ ὑπόσχομαι νὰ δουλέψω με ὅλη μου τὴν καρδιά γιὰ νὰ στὰ δώσω πίσω μιὰ μέρα. 'Ὅστόσο, αὐτὸ δὲν μ' ἐμποδίζει νὰ αἰσθάνομαι τὴν πιδ μεγάλη εὐγνωμοσύνη γιὰ σένα: γιατί βλέπεις, Μαριά, ἐσὺ με σώζεις τώρα. 'Ὅσο ἔδλεπα πὼς δὲν θὰ μπορούσα πιά νὰ τρέφω τὴ μητέρα μου, τὴ γυναῖκα μου, τὰ παιδιὰ μου, ἤμουν πολὺ δυστυχισμένος και αὐτὸ μ' ἀρρώσταине χειρότερα. Τώρα ὅμως θὰ γίνω εὐ-

θὺς καλά. Στείλε ἀμέσως ἐργάτες στὸ μύλο, καλή μου Μαριά. 'Ὅσπου νὰ τελειώσουν οἱ ἐπισκευές θὰ εἶμαι ἐντελὼς γερός και θὰ μporέσω νὰ πιάσω δουλειά.

Κι' ἀλήθεια ἔγινε ὅπως εἶπε: γιατί κανένα φάρμακο δὲν γιατρεύει γρηγορώτερα ἕναν ἀρρωστο, ὅσο ἡ ἐλπίδα και ἡ χαρά. Η οἰκογένεια ἐγκαταστάθηκε και πάλι στὸν παλιὸ μύλο ποὺ ἔγινε στερεώτατος και σὰν καινούργιος και τὸ νερὸ τοῦ μικροῦ ποταμοῦ ἄρχισε πάλι νὰ γυρίζει τὴν ρόδα, γιὰ μεγάλη χαρὰ τοῦ Πέτρος. Γιὰ λίγον καιρὸ ἄφησαν τὴν κυρὰ 'Αναστάσινα στὸ σπῆτι τοῦ ἀγορφυλάκα γιατί ἡ Έμορφία δὲν θὰ τὰ κατάρφερνε ποτὲ νὰ συγυρίσει τὸ σπῆτι, ἀν εἶχε νὰ φροντίσει και γιὰ τὴν πεθερὰ της και γιὰ τὰ παιδιὰ της. «Κι' ἐπειτα ἐμένα, εἶπε ἡ Μαριά, μ' ἀρέσει νὰ περιποιῶμαι μιὰ γιαγιά. Εἶχα συνηθίσει καλὰ τόσον καιρὸ με τὴ μακαρίτισσα τὴν κυρὰ Μαριά».

'Ὅστόσο ἡ δυστυχισμένη ἡ μωλοῦ δὲν μπόρεσε νὰ ζήσει πολὺν καιρὸ ὕστερα ἀπὸ τὴν καταστροφή. Τὸ λογικὸ της δὲν ξαναγύρισε ποτὲ: ἔγινε ὅμως ἡσυχη και ἡμερη και ἔδειχνε ξεχωριστὴ ἀγάπη στὴν Μαριά ποὺ συχνὰ τὴ φώναζε «κόρη μου». Λίγο-λίγο ἔσθινε και δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς ποὺ τὴν πήγαν στὸ μύλο και πέθανε.

'Ο κύρ Πέτρος ἔζησε πολλὰ χρόνια ἀκόμη στὰ χέρια τῆς Μαριάς ποὺ τὸν περιποιήθηκε σὰν νὰ ἦταν πατέρας της. Τοῦ ἄρεσε πάντα νὰ τῆς λέει διάφορα ἀνέκδοτα ἀπὸ τὴ στρατιωτικὴ του ζωὴ. Ἄλλοτε πάλι διηγόταν πὼς παντρεύτηκε, πὼς γεννήθηκε ἡ Έμορφία, πὼς πέθανε ἡ γυναῖκα του και ἔφτανε ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ ἦρθε ἡ Μαριά στὸ Πανωχώρι. «Θυμάσαι, κόρη μου, πὼς μ' ἐδάγκασες; Εἶχες περίφημα δόντια τότε και τὰ χεῖς ἀκόμη, δὲν εἶναι ἀλήθεια; ἄλλαξες ὅμως χαρακτῆρα. Πόσο μ' ἔκαμες τότε νὰ θυμώσω μαζί σου! Ποῦ νὰ φαντασθῶ ἐγὼ πὼς ἐκείνοτὸ διαβολοκόριτσο θὰ γινόταν ὁ καλὸς ἀγελὸς ὅλης τῆς οἰκογένειάς μας. 'Ὁ ἐρχομός σου στὸ σπῆτι μου ἦταν εὐλογία Θεοῦ.

Κι' αὐτὸς λοιπὸν τὴν ὠνόμαζε κόρη του! ὦ λοι-

Ὁ τοκογλύφος με τὸ χαρτί

πόν, δὲν ἦταν ὀρφανὴ ἡ γυφτοπούλα!

'Όταν πέθανε ὁ γέρο κύρ Πέτρος, ἡ Μαριά βρέθηκε σὲ ἀμηχανία μὴν ξέροντας τί νὰ κάνη. Τότε οἱ παιδικές της ἀναμνήσεις τῆς ἦρθαν ξανά στὸ μυαλό της κι' ἐνοίωσε ζωηρὴ ἐπιθυμία νὰ φύγη σὲ ἄλλους τόπους, νὰ ἰδῇ νέους οὐρανούς, νὰ ταξιδέψη σὰν τὰ χελιδόνια πρὸς τὸ ἀγνωστο. Μ' αὐτὴ ἡ σκέψη μόνο γιὰ μιὰ στιγμή πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ της. Πὼς μπορούσε νὰ φύγη ἀπὸ τὸ Πανωχώρι ὅπου τόσο τὴν ἀγαποῦσαν ὅλοι; Ὅυτε στὴν Έμορφία, οὔτε στὸν 'Ιωσήφ, οὔτε στὰ παιδιὰ τους τόλμησε νὰ εἰπῇ πὼς τῆς πέρασε μιὰ τέτοια ἰδέα ἀπ' τὸ μυαλό της. Μὰ οὔτε αὐτοὶ εἶχαν σκεφθῇ παρόμοιο πράγμα. Κι' ὅταν βγήκαν ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο ὅπου εἶχαν θάψει τὸν κύρ Πέτρο διπλα στὴν κυρὰ Μαριά, πήραν ἀπλοῦστα τὴν Μαριά μαζί τους στὸ μύλο, σὰν νὰ ἦταν τὸ φυσικώτερο πράγμα και σὰν νὰ ἦταν αὐτονόητο πὼς

ἀπ' ἐδῶ κι' ἐμπρὸς ἐκεῖ θὰ ἦταν ἡ θέση της: κι' ὅταν ἔφτασαν στὸν μύλο, τὴν παρέλαβαν τὰ παιδιὰ και τὴν πήγαν σὲ μιὰ κάμαρα ποὺ εἶχαν ἐτοιμάσει γι' αὐτὴν μ' ὅλη τους τὴν ἀγάπη ἡ Έμορφία και ὁ ἀντρας της και ἀγκαλιάζοντάς τὴν τρυφερὰ τῆς εἶπαν: «'Εδῶ τώρα εἶναι τὸ σπῆτι σου, θεία Μαριά!».

Ἐμεινε στὸ μύλο: και γιὰ πολλὰ χρόνια ἦταν ἡ ἀδελφή, ἡ θεία, ἡ φίλη, πάντοτε στοργικὴ και ἀγαπητὴ, πάντοτε ἀκούραστη και ἀφοσιωμένη: ἦταν ἡ προσωποποίηση τῆς χαρᾶς, τῆς ὑπομονῆς και τῆς ἀγάπης και ἡ παρηγοριὰ ὅλων. Κι' ὅταν πέρασαν τὰ χρόνια και οἱ ὠραῖες μαῦρες πλεξίδες τῆς ἄσπρισαν, και κουρασμένη κι' ἐξαντλημένη κάθισε κι' αὐτὴ στὴν πολυθρόνα τῶν γέρων ποὺ εἶχαν ἀπὸ τόσον καιρὸ πεθάνει, εἶδε γύρω της οἰκογένεια μεγάλη και πρόσχαρες μορφές ποὺ τῆς ἔλεγαν με ἀγάπη: «'Γώρα εἶναι ἡ σειρά μας νὰ ἐργα-

στοῦμε. Ξεκουράσου, θεία Μαριά!».

Ξεκουράζεται: και με τὸ δίκιο της γιατί εἶχε δουλέψει γιὰ ὅλους. Καθισμένη κοντὰ στὸ παράθυρο, ἀνάμεσα στὸν γερασμένο 'Ιωσήφ ποὺ ἄφησε στοὺς γιούς του τὴ διεύθυνση τοῦ μύλου και τῆς Έμορφίας ποὺ με τ' ἄσπρα της μαλλιά εἶναι τὸ ἴδιο χαριτωμένη ὅπως ἦταν και ἄλλοτε με τῆς ξανθές της πλεξίδες, παρακολουθεῖ με τὴ ματιά της τὰ χελιδόνια ποὺ τραβοῦν μακριὰ καὶ ονειρεύεται ἀκόμη τὰ θαυμάσια πράγματα ποὺ θὰ ἰδοῦνε στὰ μακρινὰ ταξίδια τους. Μὰ δὲν ζηλεύει πιά. Ὑπάρχουν κι' ἄλλοι, πιδ πλατεῖοι και πιδ φωτεινοὶ οὐρανοὶ και κάθε μέρα ποὺ περνάει τὴν πᾶει πιδ κοντὰ σ' αὐτοὺς. Δὲν εἶναι πιά πολὺ μακριὰ ὁ καιρὸς ποὺ ἡ ψυχὴ της θ' ἀνοίξῃ τὰ φτερά της και ἡ γυφτοπούλα θὰ πετάξῃ μακριὰ, στὴν ἄλλη πατρίδα.

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ
ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΑΣ»

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ 1940

Έτος 62ον.—Τὸ δωδεκασέλιδο διατηρεῖται, ἀλλ' αὐξάνει λίγο ἡ συνδρομὴ.—'Η ὠραία ὕλη τοῦ 1940.—'Η μικρὴ Πριγκίπισσα» τῆς Κας Burnett.—'Ο «Γιάννης Καστέρας» τοῦ Al. Badin.—'Αιλή, Πανλῆς και Σία» τῆς Κυρὰ Μάρθας.—Τὰ ἐξωφρενικὰ διηγήματα τοῦ 'Ανανία.—Οἱ προθεσμίες γιὰ τὴν ἀνανέωση.—Τόμοι Διαπλάσεως με ἐκπτώση ὡς ἀμοιβή.—Τὸ ξεσπάθωμα.

ΜΕ τὸ σημερινὸ φυλλάδιο συμπληρώνεται αἰσιῶς ὁ 61ος χρόνος μου κι' ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο ἀρχίζει ὁ 62ος. «Γεγονός» στὰ παιδικὰ περιοδικὰ ὅλου τοῦ κόσμου, ποὺ θὰ γιορτασθῇ μάλιστα σὲ λίγο, ὅπως ἄξιζει. Ἐγὼ ὥστόσο, προκειμένου ν' ἀρχίσω νέο χρόνο βρέθηκα σὲ μεγάλο δῆλημμα: γιατί οἱ περιστάσεις σήμερα εἶναι πολὺ δύσκολες, ἢ «οἱ καιροὶ οὐ μενετοί», ὅπως ἔλεγαν κι' οἱ Ἀρχαῖοι. Ὅλα τὰ πράγματα ἀκρίβηναν και με τὸ μικρὸ, σχετικῶς, ξεσπάθωμα ποὺ γίνεται δὲν θὰ μπορούσα νὰ διατηρήσω τὴν ἐκδοσὴ μου ὅπως ὡς τώρα, ποὺ τὸ κάνω με ζημίαν μου. Κι' ἐνα ἀπὸ τὰ δύο: 'Η θὰ πρεπε νὰ καταργήσω τοῦλάχιστο τὸ μηνιαῖο δωδεκασέλιδο, ἢ ν' αὐξήσω λίγο τὴ συνδρομὴ. Μετὰ πολλοὺς δισταγμούς, ἐπρωτῆμῃσα τελικὰ τὸ δεύτερο: γιατί σκέφθηκα πὼς αὐτὸ θὰ προτιμούσατε και σεῖς. Πραγματικῶς τί εἶναι οἱ εἴκοσι δραχμὲς ποὺ θὰ πληρώνετε παραπάνω τὸ χρόνο, ὅταν με τὴ μικρὴ αὐτὴ θυσία θὰ ἔχετε τὸ τακτικὸ σὰς ὀκτασέλιδο καθε Σάββατο και τὸ ἔκτακτο δωδεκασέλιδὸ σας, τὸ ἀγα-

πημένο, κάθε πρωτομηνίαν; Εἶμαι βέβαιη πὼς οὔτε ἕνας ἀπὸ σὰς δὲν θὰ ἀνεχόταν τὴν κατάργησή του γιὰ νὰ μείνῃ ἀναύξητη ἡ συνδρομὴ. Λοιπόν, ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1939, ἔτος 62ον και τόμος Β' Περίοδου 47ος, ἡ συνδρομὴ ὀρίζεται γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ σὲ 120 δρχ. ἡ ἐτησίαν, σὲ 65 ἡ ἐξάμηνη και σὲ 35 ἡ τρίμηνη. 'Η συνδρομὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς τὸ παρὸν μὲν εἰς ἰδία, δηλ. Αἰγύπτου, γροβία διατ. 50.—'Αμερικῆς δολλ. 3.—'Αγγλίας και ὅλων τῶν ἄλλων κρατῶν σελλίνια 10.—ἡ ἐτησίαν (οἱ ἐξάμηνη και τρίμηνη ἀναλόγως).—'Ὅσο γιὰ τὴν τιμὴ τοῦ φύλλου ἀπὸ 2.50 γίνεται δραχμὲς 3. (στὸ ἐξωτερικὸ μὲν εἰς ὅπως ἦταν 5).

Ἄς ἰδοῦμε τώρα τὴν ὕλη ποὺ σὰς ἐτοιμάζω γιὰ τὸ 1940, ποὺ προσπάθησα γιὰ τὴν περίστασιν, νὰ εἶναι ὠραιότερη και ποιικιλότερη ἀπὸ κάθε ἄλλο χρόνο.

Και πρῶτα τὰ τρία νέα μου μυθιστορήματα: Τὸ πρῶτο εἶναι ἕνα θαυμάσιο τῆς Κας E. Burnett—τῆς μεγάλῃς 'Αγγλίδας συγγραφέως ποὺ ἔγραφε και τὸν περίφημο «Μικρὸ Λόρδο», με τὸν τίτλο:

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
«ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΕΡΑΣ»

Ήταν γιὰ ὅλους ἡ θεία Μαριά

Η ΜΙΚΡΗ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ.

Η ήρωίδα του ή Σάρα Κρήδ, είναι ένα πλουσιοκό ριτσο από τις Ίνδιες που ο πατέρας της την φέρνει στο Λονδίνο για να σπουδάσει. Έχει όμως τόσο λεπτούς τρόπους, τέτοια ψυχική ευγένεια, τέτοια έμφυτη αξιοπρέπεια, που μοιάζει σαν αληθινή βασιλοπούλα, και δλοι από τις δασκάλες ως τις υπηρέτριες του σχολείου, τη φωνάζουν «μικρή πριγκίπισσα». Και τα προτερήματά της αυτά την βοηθούν αργότερα, όταν ή τύχη αλλάζει πολύ για την καίμενη τη Σάρα, ν'αντιμετωπίσει και τη δυστυχία με την ίδια αξιοπρέπεια και με το χαμόγελο στα χείλη και να μη χάσει το θάρρος της ως την ώρα που έρχεται ή δίκαιη ανταμοιβή της.

Τό μυθιστόρημα αυτό που θα κρατήση όλο το χρόνο θα σας γοητεύσει και θα σας συγκινήσει όλους. Τό ίδιο όμως θα άρέσει και ό

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΕΡΑΣ.

του ΑΙ. Badin, το δεύτερό μου μυθιστόρημα, που πρωτοδημοσιεύθηκε σ'τόν τόμο του 1887 και που τέτοια έπιτυχία είχε και τότε ακόμη, ώστε ο τόμος αυτός ήταν από τους πρώτους που έξαντλήθηκαν. Μ' αλήθεια είχαν δίκαιο να ξετρελλαθούν οι άναγνώστες του 1887, όπως θα ξετρελλαθίτε και σεις, γιατί οι περιπέτειες του Γιάννη Καστέρα που ξεκινάει μαζί με τα δυό μικρά του αδέρφια να βρουν το θείο τους στην Άλγερία είναι άνεκδιήγητες.

Είναι ένδεχομένο να βάλουμε και τρίτο μυθιστόρημα που δεν άποφάσισα ακόμη ποιά θα διαλέξω, μά όταν θα έρθη ή ώρα του θα σας το άναγγείλω.

Και τα μικρά μας όμως δεν θα μένουν παραπονεμένα. Η Κυρά Μάρθα τους ετοιμάζει ένα χαριτωμένο μυθιστορημάκι με τίτλο

ΛΙΛΗ, ΠΑΥΛΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ.

που κι' οι μεγάλοι θα το διαβάσουν με την ίδια ευχαρίστηση όσο κι' οι μικροί και που θα κρατήση μια εξαμηνία τουλάχιστο.

Εκείνο όμως που θα σας διασκεδάσει, θα σας ένθουσιάσει, θα σας κάνη να κλαίτε από τα γέλια, είναι τα έξωφρενικά διηγήματα που έγραψε επίτηδες για σας ό Άνανίας, με τόν γενικό τίτλο :

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΛΑΜΜΑΤΑ

Μην άπορείτε με την άνέλπιστη αυτή δραστηριότητα του ψυχογιού μου. Ο Άνανίας μου έδήλωσε πως φέτος έχει την άποφάση να διαφύσει τη φήμη του ως τεμπέλη και έκτος από τα διηγήματα αυτά θα σας γράφει και τα «Νέα και Περίεργα» σε κάθε δωδεκάσέλιδο και συχνότερα ίσως και θα σας ετοιμάσει και δύο, τουλάχιστον, Κυριακές, χωρίς να υπολογίσουμε και τα «Χίλια Μύρια». Μαζί με όλα αυτά θα έχετε και τις τόσο αγαπητές σας «Άθηναϊκές Έπιστολές» του κ. Φαίδωνος,

που άπ' το πρώτο φύλλο του νέου τόμου θα ξαναρχίσω να σας γράφω τακτικά, διάφορα έκλεκτά διηγήματα, δραματάκια και ποιήματα των συνεργατών μου και πολλούς νέους και ένδιαφέροντες διαγωνισμούς και πρώτα άπ' όλους το Πένταθλο, που θα προκηρυχθί σ' ένα άπ' τα πρώτα φυλλάδια του νέου τόμου.

Καθώς βλέπετε, έχω ξάνα το καθήκον μου. Και τώρα περιμένω να κάμετε και σεις το δικό σας όπως Πάντα. Και το πρώτο είναι ν' άνανεώσετε έγκαιρώς τη συνδρομή σας, που όπως γνωρίζετε είναι ο μόνος μου πόρος. Φαντάζομαι πως ούτε ένας δεν θα παραλείψει το καθήκον αυτό και δεν θα θελήσει να παύσει να φέρη τόν υπερήφανο τίτλο του συνδρομητού της «Διαπλάσεως», του άρχαιότερου περιοδικού του κόσμου, που άκριβώς χάρις σ' αυτή την πιστή άφοσίωση και την άγάπη των παιδιών του έφθασε σ' ένα τέτοιο αξιοζήλευτο ιωδηλαίο.

Εκείνοι που θ' άνανεώσουν έγκαιρώς τη συνδρομή τους για το 1940 θα έχουν κι' ένα μεγάλο πλεονέκτημα :

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Όσοι άνανεώσουν τη συνδρομή τους ως την 31 Δεκεμβρίου 1939 θα μπορούν ν' άγοράσουν δύο τόμους μου της Β' Περιόδου με δαχαμές 70 μόνο τόν καθένα, αντί 110 που πουλιέται (των έπαρχιών θα προσθέσουν 5 δρχ. για τα ταχυδρομικά και του έξωτερικού δρχ. 40). Και όσοι θ' άνανεώσουν ως τις 31 Ιανουαρίου 1940 θα έχουν το προνόμιο ν' άγοράσουν ένα τόμο μου με την ίδια έκπτωση. Το προνόμιο αυτό για όλους τους δικαιούχους θα ισχύη ως το τέλος Μαρτίου. Όσοι από εκείνους που θ' άνανεώσουν έγκαιρώς τη συνδρομή τους άφύσουν να περάσει ή προθεσμία αυτή χωρίς να κάνουν χρήση, δεν θα έχουν πια το δικαίωμα ν' άγοράσουν τόμο με έκπτωση. Κι' έπειδή κι' οι τόμοι της Β' Περιόδου άρχισαν να ξαντλούνται,

καλό είναι στην παραγγελία σας να σημειώνετε, δύο έτών τόμους, ώστε αν είναι έξηγνλημένος ό ένας να σας στέλνω χωρίς χρονοτριβή τόν άλλο.

Τα μυθιστορήματα που περιέχει κάθε μου τόμος δημοσιεύθηκαν στο 6ο φυλλάδιο αυτού του Τόμου και θα δημοσιευθούν πάλι στο δωδεκάσέλιδο του Ιανουαρίου.

Τό δεύτερο καθήκον σας, έξ ίσου σπουδαίο, είναι

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

Άν καθένας από σας ένέγραφε έστω κι' ένα νέο συνδρομητή, ούτε τόσες οικονομικές δυσκολίες θ' αντιμετώπιζα και τακτικότερα δωδεκάσέλιδα θα μπορούσα να σας προσφέρω. Η προκήρυξη του νέου Διαγωνισμού Ξεσπαθώματος θα δημοσιευθί στο έρχόμενο, μά δεν είναι άνάγκη να περιμένετε ως τότε. Άρχιστε από σήμερα να ξεσπαθώνετε για την αγαπητή σας Διάπλασι και έχετε ύπ' όψιν σας ότι και κάθε νέος συνδρομητής που

έγγράφεται ως τις 31 Δεκεμβρίου ή τις 31 Ιανουαρίου έχει το ίδιο προνόμιο με τους παλιούς που άνανεύουν. Αυτό θα σας βοηθήσει πολύ στο ξεσπάθωμά σας.

Και τώρα, με τη βοήθεια του Θεού, έμπρός και καλήν άντάμωση... του χρόνου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αθήναι, 42 όδός Εϋριπίδου
την 20 Νοεμβρίου 1939

Σ' ΑΥΤΟ το φυλλάδιο, τα «Νέα του 1940» δεν άφησαν τόπο για Σελίδα Συνεργασίας. Άλλά στο έρχόμενο πρώτο του Δεκέμβρη και δωδεκάσέλιδο, θα άπάρη και Σελίς Συνεργασίας και «Άθηναϊκή Έπιστολή» κι' από όλα. Μην ξεχνάτε άλλωστε πως το έρχόμενο φυλλάδιο είναι και το πρώτο του νέου μου χρόνου και τόμου και θ' άρχίζουν σ' αυτό και τα νέα μου μυθιστορήματα.

Τώρα άφού λίγες ό χρόνος πρέπει να άνανεώσετε τη συνδρομή σας. Αυτό είναι το πρώτιστο καθήκον του καλού Διαπλάσούλου. Κι' έπειδή κατά τόν κανονισμό, στις 30 Νοεμβρίου λήγει και ή ισχύς όλων των ψευδώνυμων του 1939 όποτεδήποτε κι' αν έγινε ή έγκριση, σας το θυμίζω για να μου στείλετε μαζί με την συνδρομή σας και 10 δρχ. μετ' άνανεώσω το ψευδώνυμό σας ή, αν θέλετε να το αλλάξετε, θα σας έγκρινω άλλο. Αλλά για σήμερα. Στο έρχόμενο θα σας πω για τη Σημείωση των Εδσημων και τα λοιπά.

Ναυτάκι, έλαβα τη Συλλογή των Άσκήσεων που μου έστειλες στις 5 Νοεμβρίου, δηλαδή πριν δημοσιευθί ή σχετική προκήρυξη στο προηγούμενο. Άλλά καθώς θα είδες σ' αυτήν, ό διαγωνισμός Άσκήσεων είναι συγχρόνως και Διαγωνισμός Καλλιγραφίας, επομένως πρέπει να μου ξαναστείλεις τη Συλλογή σου αυτή γραμμένη καλλιγραφικά. Μην ξεχάσεις και τη δήλωση «δίδω τόν λόγο της τιμής μου κτλ.» που αυτή τη φορά είναι απαραίτητη, για να λειφθί ύπ' όψη μια Συλλογή.

Τάυ-Σή, έχω μπροστά μου και τα δυό γράμματά σου, και το παλιό δηλ που είχες ξεχάσει να μου στείλεις κι' αυτό που μου έγραψες κατόπι. Ναι, ή Σ' τάξη θέλει διάβασμα, και «μεγάλο διάβασμα» αλλά τί θα κάμεις άφού τελειώσης το Γυμνάσιο, έχεις καιρό να το σκεφθής. Πάντως έχω δέν μπορώ να σου πω τί πρέπει να σπουδάσεις. Καθώς λέει κι' ό μπαμπάς, έσύ μόνη σου πρέπει να άποκρυσταλλώσης» μια άπόφαση. Κι' έχω λυπηθί για το θάνατο της καλής σου φίλης λυπηθί και για το άλλο που μου γράφεις στο δεύτερο γράμμα σου. Άλλά δέν βλέπω το λόγο να διακόψης την αλληλογραφία σου με όλα τα Διαπλάσούλα. Τό δυσάρεστο που σου συνέβη είναι κάτι σπάνιο, εξαίρετικό...

Σκυριανόπουλο, [Νο 2] σου άπάντησα στο 50δ και στο 51ο, ώστε δέν μπορείς νάχης παράπονο. Για το Πένταθλο έχεις δικιο. Έπρεπε να είχε προκηρυχθί' αλλά έμπόδις ή άπουσία του κ. Φαίδωνος αυτόν τό καιρό—ήταν έξερεις στο Νοσοκομείο όπου έκανε έγχείρηση στο μάτι του—και φυσικά ήθελα και τη συμβουλή του για μερικά άγωνίσματα. Εύτυχώς, ό κ. Φαίδων έγύρισε καλά και τώρα πάλι συνεργαζόμαστε, και

για τό Πένταθλο που θα προκηρυχθί πολύ γρήγορα και για όλα. Κανένα άμυστήριο : Σου είπα πως την αλληλογραφία ή γράφω έχω. Τι, δέν πιστεύεις στην ύπαρξη της Διαπλάσεως ;...

Μπαίαννα Σορέλλι, άφού είναι δεκατρείς κόλλες Διαγωνισμού, θα μου το στείλεις ως χειρόγραφο με περιάλυμμα (ταινία) ή μέσα σε άνοιχτό φάκελλο, όποτε θα πληρώσης πολύ λιγότερα ταχυδρομικά. Πάντως αυτό δέν θα είναι κομμάτι για την Σελίδα, αλλά υποθέτω ή μετάφραση έκ του Γαλλικού που μου έλεγες κάποτε πως θα μου στείλεις για το φύλλο. Ότι κι' αν είναι μη διατάσεις. Έγώ θα το διαβάσω και θα σου πω τη γνώμη μου. Κι' αν είναι ένα καλό διήγημα καλά μεταφρασμένο καθόλου άπίθανο και να το δημοσιεύσω. Ό κ. Φαίδων σ' ευχαριστεί για όσα γράφεις, και χάρεται που θα σε ξαναδύ το καλοκαίρι όπως δλοι μας.

Καρμιά τάξη Αίγιοπελαγίτη, δέν είναι δύσκολη, όταν ό μαθητής διαβάσει όπως έσύ. Χαίρω πολύ για όλα αυτά που μου γράφεις, προπάντων για την εδδομένη δράση σου στην ΕΟΝ. Άλλά γιατί λές πως δέν μπορείς να μου γράφεις ; Τό ότι δέν παίρνεις μεγάλο μέρος στην άλλη κίνηση δέν έμποδίζει να βρίσκης θέματα για Άλληλογραφία μαζί μου, όπως έκαμεις στο σημερινό σου μεγάλο και ένδιαφέρον γράμμα σου. Ναι ό κ. Φαίδων είναι τώρα έντελώς καλά και βλέπει περίφημα. Βέβαια που στο Νοσοκομείο του Έρυθρου Σταυρού τόν περιποιήθηκαν έξαιρετικά γιατί ήταν πολύ γνωστός και στους γιατρούς και στις άδελφές.

Στέφανε Άμύραντε, σ' ευχαριστώ πολύ για όσα ένθουσιώδη σου ένέπνευσε ή προσοχής εισοδός μου στόν 62ο χρόνο. Καθώς βλέπεις στα σημερινά «Νέα του 1940», ό νέος μου τόμος θα είναι άνώτερος κατά την ύλη από κάθε προηγούμενο. Ναι, κι' έχω έλπίζω πως ό έορτασμός των Έξηντάχρονων μου θα δώση άφορμή σ' ένα γενναίο ξεσπάθωμα και πως πολλοί συνδρομηται θα προστεθούν σ' όσους έχω τώρα, πράγμα άναγκαϊότατο στις σημερινές δύσκολες περιστάσεις, που με άνάγκασαν ν' αύξήσω λίγο και τη συνδρομή.

Κάνεις καλά, Νεράιδα της Μάνης, που δέν άφήνεις τώρα να περνά πολλούς καιρούς χωρίς να μου γράφεις. Η Άλληλογραφία μαζί μου δίνει κι ευχαρίστηση κι' ώφέλεια. Ό κ. Φαίδων σ' ευχαριστεί που είδες με τόσο ένδιαφέρον τόν «Πολλάρο» του από τόν θίασο της κ. Άνδρεάδη, και που στο σχολείο όταν ό καθηγητής σας ρωτά «ποιόν συγγραφέα θέλετε να διαβάσουμε σήμερα ;» φωνάζεις : «τόν κ. Ξενοπούλο !» κι' αυτό όχι γιατί τόν αγαπάς σαν διαπλάσοπούλα, αλλά γιατί πραγματικάς τά έργα του σου άρέσουν «περισσότερο από κάθε άλλου συγγραφέα», όπως δά και στις συμμαθητήρές σου. Ό καλύτερος τρόπος για να μάθεις πως λύνονται οι Άσκήσεις είναι να συγκρίνης τις δημοσιεύματες με τις λύσεις τους, όταν δημοσιεύονται κι' αυτές.

Ακριτά, χαίρω που συνήθισες τη νέα ζωή και δέν είσαι πια σαν έξενος. Για τό κομμάτι σου είδες την τύχη του στο προηγούμενο. Τό γράμμα σου δέν έχει ούτε διαμονή ούτε χρονολογία. Αλλά δέν πρέπει να παραλείπονται ποτέ γιατί μπορώ έχω να θυμάμαι που μένει κάθε φίλος μου, ή να μαντεύω πότε κάθης να μου γράφης ; Η Γαρδένα όταν διάβασε πως ό κ. Φαίδων πήγαινε στόν Έρυθρό Σταυρό να του κάμουν έγχείρηση, ένόμισε πως ήταν... πρωταθλητιά, όπως τότε με το ταξίδι του

στην Άμερική. Άλλά όταν βεβαιώθηκε πως ήταν αλήθεια, λυπηθηκε πολύ και παρακάλεσε τό Θεό άπ' την καρδιά της να είναι σύντομη ή άνάρρωσή του. Ό κ. Φαίδων την ευχαριστεί πολύ. Και να πω ό Θεός την άκουσε και τώρα είναι έντελώς καλά. Άλλά δέν είχα και καρμιά σπουδαία «άρρώστα»... Ό καταρράκτης είναι μια πάθηση των ματιών, που γιατρεύεται με μια πολλή λεπτή και δύσκολη για τό γιατρό έγχείρηση, αλλά γρήγορα κι' άνώδυνη. Ναι θα είμαι πολλή ευχαριστημένη αν θα μου γράφης δυό τρεις φορές τό μήνα. Στην έρώτησή της άπαντώ όχι.

Βλέπεις σήμερα, Μάγκα, τα Νέα του 1940, και πιστεύω πως θα είσαι πολύ ευχαριστημένος. Ηθες να δημοσιεύσω τα «Μυστικά του Βάλτου» τό νέο μυθιστόρημα της κ. Δέλτα. Άλλά πως μπορούσα άφού είναι τυπωμένο σε βιβλίο ; Μη βλέπεις τά ξένα που μεταφράζω, τά ελληνικά είναι άλλο. Ό κ. Φαίδων σ' ευχαριστεί πολύ. Τό σκίτσο που λές μου τό έστειλες. Δέν τό βρήκα μέσα στο γράμμα σου. Σε περιμένω νάρθης με τους φίλους σου που τους έπεισες να γίνουν συνδρομηται και να ιδρύσουν Σύλλογο και σ' ευχαριστώ πολύ που φροντίζεις τόσο για τη διάδοσή μου.

Έγώ πάλι, Μελέαγγε, δέν παραδέχομαι πως μπορεί να είναι καλός καλός ποιητής και καλός άνθρωπος. Μερικούς που τους κατηγορούν, μου φαίνεται πως τους παρεξηγούν ή τους σοκοφαντούν. Βέβαια υπήρξαν και καλοί ποιηται με πολλά ανθρώπινα έλαττώματα. Άλλά κι' αυτά δέν ήταν από κείνα που παραδίδονται την καλωσύνη και την ψυχική ευγένεια. Ναι ή έγχείρηση του κ. Φαίδωνος επέτυχε πολύ, αλλά θ' άργήσει ακόμα να μεταχειρισθί τα μάτια του, για γράψιμο και να διάβασμ. Προς τό παρόν του διαδύουν κι' ύπαγορεύει, έτσι θα ύπαγορεύει και την Έπιστολή που θα διαβάσεις στο έρχόμενο.

Σίφουνα, για την κατάσταση του κ. Φαίδωνος, που σ' ευχαριστεί πολύ για τό ένδιαφέρον, είδες τί άπαντώ παραπάνω στο Μελέαγγρο. Ναι τά γούστα με την ηλικία αλλάζουν. Έτσι κι' έσύ, μικρότερος, δέν έβρισκες γούστο, παρά μόνο σ' άναγνώσματα της κυρά Μάρθας και σε κανένα Π. Πνεύμα, ενώ σήμερα, που είσαι έφηβος σου άρέσουν όλα δα δημοσιεύματα. Κι' όπως παρατηρείς, τό περιοδικό μου είναι για όλες τις ηλικίες. Και τά πιο άνεπτυγμένα παιδιά βρίσκουν σ' αυτό κάτι που τους άρέσει. Θυμήσου λίγο και τόν «Μπαρμπα Μακρυπόδη»...

Άλήθεια, Πρόμαχε της Έλευθερίας, φέτος οι άντιγραμμένες Άσκήσεις ήταν πάρα πολλές, κι' ούτε παρεξηγώ τις καταγγελίες σου. Άλλά αυτό μπορεί να άποδοθί και σε μια παράλειψη δική μου. Στην προκήρυξη δηλ. του Διαγωνισμού για τις Άσκήσεις του 1939 παράλειψα να ζητήσω τη δήλωση «δίδω το λόγο της τιμής μου κτλ.». Στην καινούργια προκήρυξη την ζήτη ως απαραίτητη κι' έλπίζω πως καθένας θα διατάσει να στείλη άντιγραμμένες Άσκήσεις και να δώση τό λόγο της τιμής του πως είναι δικός του. Σημείωσε τώρα και τό έξης : ό Γ. Α. και ό Α. Ν. είναι ένα πρόσωπο, ή δέ Μ. Κ. άδελφή του. Ότε οι τρεις είναι μόνο ένας. Ό κ. Φαίδων σ' ευχαριστεί.

Τό πιστεύω, Άδολάρε, πως ή έλλειψη της «Άθηναϊκής Έπιστολής» σας έγινε πολλή αίσθητη όλον αυτόν τό μήνα, αλλά από τό έρχόμενο ξαναρχίζεις και θα είναι πια, ως έλπίζουμε, τακτική. Μοφ φαίνεται πως δέν δημοσιεύονται μόνο εικονογραφη-

ΕΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟ ΜΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
Η ΜΙΚΡΗ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ.

μένα Π. Πνεύματα, σύμπτωση ήταν να έχω για δυο τρία φύλλα συνεχώς. Τα «Νέα του 1940» πιστεύω να σε ικανοποίησαν.

Ο αγαπητός μου παλιός φίλος και συνεργάτης κ. Ν. Χατζιδάκης, δμοτίμος καθηγητής του Πανεπιστημίου και λογοτέχνης γνωστότατος με το ψευδώνυμο «Ζέφυρος Βραδυρός» μου αναγγέλλει μ' ένα χαριτωμένο του γράμμα πως έντός του Δεκεμβρίου εκδίδει ένα τόμο με ξένα ποιήματα μεταφρασμένα απ' τόν ίδιο. Ο τόμος αυτός με τόν τίτλο «ΞΕΝΙΚΑ ΔΟΥΛΟΪΔΙΑ» θα περιέχει ποιήματα μεγάλων ποιητών—για μεγάλους βέβαια—Αγγλων, Γάλλων, Γερμανών, Δανών, Ιταλών, Νορβηγών και Σουηδών—δ κ. Χατζιδάκης ξαίρετε είναι έκτακτος γλωσσολογός—και θα πωλείται στα κυριώτερα βιβλιοπωλεία δραχμές 50. Τ'ήν καλλιτεχνική αυτή έκδοση συστάτω θερμά στα μεγάλα Διαπλασάπουλα και στους γονείς τους. Ο ίδιος δ κ. Χατζιδάκης μου στέλνει για τα «Ξενικά Δουλοΐδια» κι' αυτούς τους στίχους :

Τα μάγεψα από τόπους μακρινούς
"Αλλα από ξένα ανδρόπαρτα περβόλια
Κι' άλλα κάτω από μαύρους ούρανους,
Μέσα σε πάγους κι' έρημα άραβοβόλια.
Τα μάγεψα με πόθο στην καρδιά
Στο λιόλουστο μάς χόμα να τ'α σπείρω,
Να σμίξω ή ζωτικά τους μυρωδιά
Με τ'ό γλυκό τών λουλουδιών μας μύρο.

Δέν είναι ώρατο ; "Ε, έτσι ώρατες είναι
και οι μεταφράσεις του κ. Χατζιδάκη.

Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της : Δευκήν Καμέλιαν (έδειξα τό γράμμα σου στην δ. Ταρσούλη, που μου είπες πως κι' εκείνη ευχαριστήθηκε πολύ από τή γνωριμία σου) Κορίτσι της Ελλάδος (έγινε ή προσθήκη στην άγγελία σου περιμένη τώρα και τ'ά γράμματα που θ'α μου γράψεις με τό έγκυκλιμένο σου ψευδώνυμο) Δυναριάν (έλαβα τις άπαντήσεις σου στους καλοκαιρινούς Διαγωνισμούς καθώς και τήν συνδρομή του 1940 όπως βλέπεις σήμερα θ'α στείλεις ακόμη 20 δραχμές. Άνανεώνεις από τους πρώτους και σ' ευχαριστώ πολύ. Έκείνη που ρωτάς είναι συνδρομήτρια) Γιούλι (έστειλα περιμένω) Κόμητα φόν Σπέε (δεκτά και τ'ά δυό) Ρόμπερ Ταϊλор (θ'α τό διαβάσω με τή σειρά του και θ'α σοϊ πω) Δωδωναϊόν (έλαβα και περιμένω φίλησέ μου τόν μικρό Κωστήκη σ' ευχαριστούν όλοι) Ασπρον Γλάρον (πολύ μ' ευχαρίστησε τό γράμμα που μου έγραψες με τήν ευκαιρία της άπουσας του κ. Γυμνασιάρχη έκλεκτότατα πράγματα, βλέπω, διάβασες κι' αυτόν τόν καιρό) Ίβανόνη (τ'ά έλαβα όλα έλπίζω να μου γράψεις τώρα πιο συχνά) δ κ. Φαίδων σ' ευχαριστεί) Ροζελάντιαν (τό κομμάτι που λές δημοσιεύθηκε, ώστε κανονικά κατάληξε τούτο που θ'α τό διαβάσω με τή σειρά του καλή πρόοδο στο Άγγλικό 'Ιστιντούτο' σε περιμένω) Νηρέα (έδωσα τ' ώρατο σου γράμμα στον κ. Φαίδωνα που συγκινήθηκε πολύ και τό άλλο σου σ' έμένα ποικίλο κι' ενδιαφέρον) ώραλα και ή φωτογραφία που θ'α δημοσιευτεί έλαβα υπό σημείωση και τήν αίτησή σου για τό ποίημα χάρω που θ'α γραφτούν συνδρομητικά και άλλοι άπ' τήν τάξη σου και περιμένω) Ίεροξεταστήν (χαίρω πολύ για όλα αυτά που μου γράψεις τώρα, βλέπεις, ένημερώθηκε ή άλλη λογογραφία μου, έπομένως θ' άπαντώ πιο γρήγορα σ' ότι με ρωτά δ Σύλλογός σας) Βασίλισσα Νεφερίτι, Ίσιδα κτλ. κτλ.

Τελευταία άντίτυπα :

“ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ”

Τό έκτακτο τεύχος της
"Ιονίου 'Ανθολογίας"

200 σελίδες, 100 Συνεργάτες
— — 50 εικόνες. — —

Για τ'ά Διαπλασάπουλα :

"Αδετο Δραχ. 40.—
Δεμένο > 55.—

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 289ου Διαγωνισμού Λύσεων.
ΑΙ λύσεις του φυλλαδίου τούτου δεκταί μέχρι της
25 'Ιανουαρίου 1940.

619. Δεξιόγυφτος

Μία νότα άν ένώσης
Με κάποια μετοχή
"Ανδρα σοφό θ'α κάμης
Σ' αρχαία εποχή.

Ρεπόρτερ

620. Μεταγραμματισμός

Κάτοικου στήν "Απω 'Ασία,
"Αν τ' άλλαξής τό κεφάλι,
Κάτοικος θ'α γίνη πάλι,
"Αλλά στή Σκανδιναυία.

"Αρτανιάν

621. Τονόγυφτος

Αύστηρό, σκληρό, μ'α πρέπει
Νά υπακούουν σ' αυτό όλοι.
Τώρα τόνο κατεβάζει
Κι' άπροόπτως παρουσιάζει
Περιφέρεια του κράτους
Με πρωτεύουσα μιά πόλι.

Ρεπόρτερ

622. 'Αναγραμματισμός

"Ενα μεγάλο ποιητή,
Τών Σταυροφόρων ύμνητή
Τόν άναγραμματίζει
Και χρόνο κάθε ρήματος
Με τούτο σχηματίζει.

"Αρτανιάν

623. Αίνιγμα

Οί "Ελληνες με έχουνε,
Σύ, "Ελλην, δέν με έχεις.
Οί Τούρκοι δέν με έχουνε,
"Αν γίνης Τούρκος, μ' έχεις.
Σκυριανόπουλο

624. Πυράμις

+ =Σύμφωνον.
+ = "Αγριον ζώον.
+ = Μέλος του σώματος.
+ = Ποταμός.
****+**** = "Ομηρ. ήρωσ.
*****+***** = Στρατηγός του Βυζαντίου.

Οί σταυροί καθέτως πόλις της Βουλγαρίας.

625. Κρυπτογραφικόν

12345 = Μούσα.
213 = Θεά.
323 = Σύνδεσμος.
4523 = Χρον. επίρρημα.
523 = Θεότης της Μυθολογίας.

Δευκή Καμέλια

626. Διπλό Κεφάλι

Είς έκαστην τών κάτωθι λέξεων να προστεθ'έν γράμμα ως κεφαλή, ώστε να σχηματισθ'έν άλλαι τόσαι λέξεις τ' αρχικά τών οποίων ν' αποτελούν Ρωμαίον Αυτοκράτορα.

"Ονος, ρίς, έλος, Ραμ'α, Κ'υρος
Γαλανομμάτα

627. Φωνηεντόλιπον

T-vkv-tv-pov-vkv-rst.

Γαλανομμάτα

628. Γρίφος

Φίλιππε δει ανά λήθη άνήκον ώμή
Άνευ σε βίαν.
(Παλαιός)

Κατάσκοπος 33

Τέλος του 289ου Διαγωνισμού. Από
τό προσεχές αρχίζει νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευμ. 'Ασκήσεων του φύλλ. 37

451. Γαληνίτης (γαλήνη, τις).— 452. Ράκος (Ρά, Κώς).—453. Λάγηνος-Γαληνός.—454. 'Ο Σίμων (Σίμος), Σύμη.—455.

Σ Υ Σ 456. ΠΕΡΣΕ-
Σ Ω Ο Σ ΦΟΝΗ ('Ερσε-
Σ Α Ρ Ο Σ σός, ροφός,
Σ Ι Φ Ν Ο Σ σπόρος, φόνος,
Σ Ε Ι Ρ Ι Ο Σ όροφή, νέφος,
Σ Ο Φ Ο Κ Λ Η Σ ήρ).— 457-461.
Σ Π Ε Ρ Χ Ε Ι Ο Σ Διά του Ρ :
Σ Τ Ρ Α Τ Α Ρ Χ Η Σ πόρος, ρήμα,
μέρος, χώρα, κηρός.—462. ΞΕΝΟΦΩΝ
(Ξένος, 'Εχθρός, Νότος, 'Οργή, Φέρος,
'Ωκός, Νόσος).—463. Χαλεπόν, έσθλόν
έμμεναι.—464. Διαίρει και βασιλευε
(δι' αι ρικε, βα σ' ηλ, ε βε).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΛΘ'—573]

Λεούδω: [ΛΘ'—548]. Τσάρε, ευχαρι-
στώ, έστειλα. "Αγνωστε «Χ» μένουμε
στο ίδιο σπίτι ; Μήπως είσαι τό ΣΚΥ-
ΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ ;

[ΛΘ'—574]

Ζοζέ Μοχίκα, ποιή ή Λ]αίς σου ; 'Εξα-
κολουθεί ή [ΛΘ'—294] ; Γαρδένια

[ΛΘ'—575]

Προσκαλώ τ'ά μεγαλύτερα διαπλασά-
πουλα, και κυρίως τ'α παλαιότερα
που δέν είναι στην «κίνηση», τήν 1 Δεκεμ-
βρίου, όταν 5 μ. μ. στα Προπύλαια Πανε-
πιστημίου. Έχω ν'α κάμω μίαν ένδιαφέ-
ρουσα πρόταση. Κωστάκης Κακούρης
'Ιάσων, Δεινοκράτομς 57

[ΛΘ'—576]

Στήν γραμματέα μας Ντανιέλ Νταριέ
στέλνουμε τις θερμότερες ευχές μας.
Ράδιο-Έλλάς

[ΛΘ'—577]

Ντανιέλ Νταριέ, δέν ξέρω δυστυχώς
μεγαλύτερες λέξεις ν'α Σου ευχηθώ
για τήν γιορτή Σου, άπ' τις κοινές : Μύ-
ριες καρδιόβαλλες ευχές.

Κυρίαρχος Διαπλασάσομου

[ΛΘ'—578]

Δημοψήφισμα Συλλόγων
Πρώτος : «Τρελλοπαρέα» 193 φ.
Δεύτερος : «Ευδ. Συντροφιά» 129 φ.
Τρίτος : «Μυστ. Κατάσκοποι» 66 φ.
Ζουρλοπαρέα : 60 φ., Ράδιο-Έλλάς,
Διαβολάκια, κλπ.—Βραβεύονται : Διλίκα,
'Ο. Τούτστ.

[ΛΘ'—579]

Καίτη, (Ντανιέλ) Στήν γιορτούλα σου
θέξω πολλές ειλικρινείς ευχές μου.
Δέων ('Οπαδός)

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ
ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ